

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 6. децембар 2012. године

Предмет бр. 323/09

Велибор ЈОКИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 6. децембра 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН
гђе Франсоаз ТУЛКЕНС

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложу сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена пред Комисијом 1. децембра 2009, и уписана је 3. децембра 2009. године.
2. Дана 12. јануара 2010. године, Комисија је добила додатне информације од жалиоца.
3. Дана 29. априла 2011. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 15. јуна 2011. године, СПГС је доставио УНМИК-ов одговор.

4. Дана 31. августа 2011. године, Комисија је путем писма позвала жалиоца да достави свој одговор на примедбе УНМИК-а.
5. Дана 9. септембра 2011. године, жалилац је одговорио на УНМИК-ове примедбе.
6. Дана 21. марта 2012. године, Комисија је контактирала жалиоца затраживши додатне информације. Дана 4. маја 2012. године, Комисија је од жалиоца добила додатну документацију. Дана 3. октобра 2012. године, Комисија је затражила додатне информације од жалиоца, које је добила 10. октобра 2012. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

7. Жалилац је наследник имовине у селу Гушица, у општини Витина, конкретно катастарских парцела бр. 955 и 958, над којима је наследио делимично право власништва од свог оца. Године 2004, права власништва над осталом имовином додељена су му након смрти његове мајке.
8. Од 1988. до 5. децембра 1994. године, жалилац је покренуо поступке пред неколико судова на Косову како би стекао право власништва над горенаведеном имовином, као и над новонасталом катастарском парцелом бр. 1298/6. Пресудом од 5. децембра 1994. године, Општински суд у Витини је донео одлуку да су жалилац и његова покојна мајка власници катастарских парцела бр. 955 и 1298/6, а не друштвено предузеће (ДП) ПИРО Агроморава, тј. претходно уписан власник.
9. Дана 11. марта 2004. године, жалилац је поднео захтев Косовској катастарској агенцији при Дирекцији за геодезију, катастар и имовину (ККА), за уписивање горенаведене имовине на његово име. Када то није учињено у року од више од три године, жалилац је поднео захтев код Општинског суда у Витини за принудно извршење његове претходне пресуде. Општински суд у Витини је одобрио ову пријаву својом пресудом од 11. јануара 2008. године. Овом пресудом је жалиоцу признато право поседовања и власништва над катастарским парцелама бр. 955 и 1298/6, и наложено Дирекцији за геодезију, катастар и имовину у Витини (Канцеларија за катастар у Витини) да изврши упис тих парцела на његово име.
10. Дана 24. септембра 2008. године, канцеларија за катастар у Витини је одбила жалиочеву пријаву за упис катастарских парцела на његово име као носиоца власничких права, јер је Скупштина општине Витина била донела одлуку 6. марта 2008. године којом се привремено обуставља упис катастарских јединица везано за имовинска права која су стечена од бивших ДП-ова. Жалилац је затражио ревизију али је 13. новембра 2008. године канцеларија за катастар у Витини потврдила своју ранију одлуку. Жалилац је уложио приговор на ову одлуку ККА, али је његова жалба одбијена одлуком од 4. маја 2009. године.
11. Жалилац је на ову одлуку уложио жалбу Врховном суду Косова 25. јуна 2009. године. Изгледа да је случај још увек на чекању.
12. У погледу административне контроле УНМИК-а над ККА, након ступања на снагу косовског устава 15. јуна 2008. године, УНМИК више није могао ефикасно да спроводи велику већину својих задатака у својству привремене управе, а СПГС није могао да спроводи извршну власт која му формално и даље припада према резолуцији 1244 Савета безбедности (1999.) (видети, нпр. Извештај Генералног секретара Уједињених нација о мисији привремене управе Уједињених нација на Косову, 12. јун 2008. године, S/2008/354, §§ 7 и 17; Извештај Генералног секретара

Уједињених нација о Привременој управи мисије Уједињених нација на Косову, 15. јул 2008. године, S/2008/458, §§ 3-4 и 29; Извештај Генералног секретара Уједињених нација о мисији привремене управе Уједињених нација на Косову, 24. новембар 2008. године, S/2008/692, § 21).

13. Дана 10. августа 2006. године, жалилац је поднео два захтева Косовској агенцији за имовину (КАИ) везано за катастарске парцеле бр. 955, 958 и 1298/6. Иако је КАИ потврдио пријем ових захтева, а у међувремену дошло до разних административних процеса, на разрешење ових захтева се још увек чекало у октобру 2012.
14. У погледу УНМИК-ове административне контроле над КАИ, Генерални секретар УН-а у извештају који је упућен Савету безбедности Уједињених нација о Привременој управи мисије на Косову, од 17. марта 2009. године, наводи да су, пошто овлашћење УНМИК-а над КАИ није продужено после 31. децембра 2008. године, косовске власти и међународни директор именован од стране Међународног цивилног представника/Специјалног представника Европске Уније преузели пуну радну контролу над КАИ. Након тога је КАИ радио у складу са законима усвојеним од стране Скупштине Косова (S/2009/149, § 24; видети случај *Кушић*, бр. 08/07, мишљење Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) од 15. маја 2010, § 51; случај *Фелеги*, бр. 32/08, одлука ХРАП од 20. јануара 2012. године, § 43).

III. ЖАЛБА

15. Жалилац се жали поводом чињенице да су релевантне канцеларије за катастар ускратиле његова имовинска права тако што су одбиле да изврше легитиман упис катастарских парцела на његово име, чиме је одложено остваривање његових имовинских права и прекршен члан 1 протокола 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП). Он се такође жали на то да му је КАИ ускратио право на одлуку у разумном временском року, чиме је дошло до повреде члана 6 § 1 ЕКЉП па је, услед тога, одложено остваривање његово имовинског права, чиме је дошло до повреде члана 1 протокола 1 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

A. Поступак пред Косовском катастарском агенцијом

16. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
17. Жалилац наводи да су релевантне канцеларије за катастар ускратиле његова имовинска права тако што нису извршиле упис његових катастарских парцела, одложивши тако остваривање његових имовинских права.
18. СПГС тврди да је жалба уложена ван рока од шест месеци. У складу са чланом 3.1 УНМИК-ове Уредбе бр. 2006/12, Комисија сме да се бави питањима тек након што утврди да је предмет поднет „у року од шест месеци од дана доношења коначне одлуке“. Он примећује да је ККА коначну одлуку донео 2. априла 2009. године и да је рок од шест месеци почео да се рачуна од тог датума. Жалилац је доставио своју жалбу Комисији 1. децембра 2009. године. Међутим, жалилац негира да му је ова одлука уручена, изјавивши да је примио само копију одлуке у виду факса на језику (албанском) који није био у стању да разуме. Без решавања о меритуму тога да ли је

одлука жалиоцу прописно уручена, Комисија сматра да 8. јун 2009. године, односно датум када је жалилац примио одлуку у виду факса, а не 2. април 2009, тј. датум када је та одлука донета, треба да буде датум од када се рачуна временско ограничење од шест месеци (случај *Цема*, предмет ХРАП, бр. 01/09, одлука од 5. јуна 2009, при § 19). Пошто је жалилац уложио своју жалбу Комисији у року од шест месеци од овог датума, Комисија одбацује овај приговор СПГС-а.

19. СПГС тврди да, пошто се није жалио на одлуку ККА Врховном суду Косова, жалилац није исцрпео сва расположива правна средства ревизије пре подношења жалбе Комисији, као што је прописано чланом 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
20. Комисија се са овим не слаже. Комисија је примила документован доказ да је жалилац заиста уложио жалбу на одлуку ККА Врховном суду Косова 2. јуна 2009. године. Стога, Комисија одбацује овај приговор СПГС-а.
21. Међутим, Комисија напомиње да је њена правна надлежност ограничена у односу на наводна кршења која је починио УНМИК. Она не може да испита жалбе које се тичу чињеница или пропуста који су се догодили у тренутку када УНМИК више није имао одговорност. За питања која укључују управне органе као што је ККА, Комисија је установила да се период под његовом управом завршио након ступања на снагу Косовског устава 15. јуна 2008. године, када је престало УНМИК-ово ефикасно спровођење већине задатака у својству привремене управе, и када СПГС више није био у стању да спроводи извршну власт која му је још увек формално додељена резолуцијом 1244 Савета безбедности (1999) (видети § 12 горе).
22. Сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, Комисија има правну надлежност једино над наводним кршењима људских права до којих је дошло 23. априла 2005. или касније, или су произишле из чињеница насталих пре овог датума, при чему су ове чињенице проузроковале континуирано кршење људских права.
23. Од почетка различитих управних поступака ККА 2004. године до данас, што је период који обухвата више од осам година и шест месеци, период између априла 2005. и јуна 2008. године од отприлике три године и два месеца спада под оквир надлежности Комисије да размотри.
24. Комисија је мишљења да ово одлагање уписа жалиочевих катастарских парцела покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума.
25. У погледу континуираног одбијања ККА да упише жалиочеве катастарске парцеле након 15. јуна 2008. године, жалба лежи ван надлежности Комисије *ratione personae* (видети § 21 горе).

Б. Поступак пред Косовском агенцијом за имовину

26. Жалилац се такође жали на то да му је КАИ ускратио одлуку у разумном временском року и одложио признавање његових имовинских права. Жалилац је поднео своје захтеве КАИ 10. августа 2006. године и више од шест година касније још увек чека на одлуку. Жалилац тврди да је одлагање овог процеса, као такво, довело до повреде захтева за разумно време прописано чланом 6 § 1 ЕКЉП и одложило признавање његових имовинских права, чиме је дошло до повреде члана 1 протокола 1 ЕКЉП.

27. Комисија напомиње да, у погледу административне контроле УНМИК-а над КАИ, овлашћење УНМИК-а над КАИ није продужено након 31. децембра 2008; косовске власти и међународни директор именован од стране Међународног цивилног представника/Специјалног представника Европске уније преузели су пуну оперативну контролу над КАИ (видети § 14 горе). Након тога је КАИ радио у складу са законима усвојеним од стране Скупштине Косова (S/2009/149, § 24; видети случај *Кушић*, бр. 08/07, мишљење Саветодавне комисије за људска права (ХРАП) од 15. маја 2010, § 51; случај *Фелеги*, бр. 32/08, одлука ХРАП од 20. јануара 2012. године, § 43).
28. Из тога следи, као што је Комисија већ разматрала у случају *Кушић* (наведеном у § 27 изнад, при § 52) и у случају *Фелеги* (наведеном у § 27 изнад, при § 44), да се од 31. децембра 2008. године УНМИК више не може сматрати одговорним за поступке и пропусте који се приписују КАИ.
29. Од укупног временског периода трајања поступка пред КАИ од више од шест година и два месеца, период између августа 2006. и децембра 2008. године представља приближно две године и пет месеци који леже унутар надлежности Комисије за разматрање.
30. Узимајући у обзир велики број захтева поднетих КАИ (42.239 захтева, од којих је за њих 34.309 од 6. децембра 2012. до сада донета одлука.)¹, Комисија сматра да током тог периода није дошло до кашњења које је било неразумно дуго. Према томе, Комисија закључује да је овај део жалбе, у погледу наведеног периода, очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
31. Што се тиче периода после 31. децембра 2008. године, жалба лежи ван надлежности Комисије *ratione personae* (видети § 27 изнад).

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

– **ПРОГЛАШАВА ПРИХВАТЉИВОМ ЖАЛБУ КОЈА СЕ ТИЧЕ ПРОПУСТА КОСОВСКЕ КАТАСТАРСКЕ АГЕНЦИЈЕ ДА ИЗВРШИ УПИС ЖАЛИОЧЕВИХ КАТАСТАРСКИХ ПАРЦЕЛА (ЧЛАН 1 ПРОТОКОЛА 1 ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О ЉУДСКИМ ПРАВИМА);**

– **ПРОГЛАШАВА НЕПРИХВАТЉИВИМ ОСТАТАК ЖАЛБЕ.**

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући

---

¹ Подаци са званичне интернет странице КАИ којима је приступљено 6. децембра 2012. године:
http://www.kpaonline.org/ClaimsTotalDecided_caseload.asp